

اگر سوالی داشتید با شماره ۰۹۱۱-۷۴۱-۵۲۸۷ تماس بگیرید.

- ۱- استفاده از حسابرسی مبتنی بر ریسک زمانی مؤثر است که کنترل داخلی به گونه ای مؤثر طراحی و اجرا شود.
- ۲- هدف حسابرس مستقل از اقدام برآورد ریسک کنترل عبارتند از: برآورد ریسک عدم کشف برای ادعاهای مندرج در صورتهای مالی. (سراسری ۹۱)
- ۳- برای حسابهای پرداختنی با مانده صفر در تاریخ ترازنامه نیز ممکن است تأییدیه ارسال شود در حالی که در مورد حسابهای دریافتنی اینطور نیست.
- ۴- از بهترین دلیل برای ضعف استفاده از تأییدیه منفی حسابهای دریافتنی این است که از رسیدن تأییدیه به بدهکاران اطمینان وجود ندارد.
- ۵- هدف حسابرسان از ارسال تأییدیه برای بستنکاران با مانده صفر در تاریخ ترازنامه کشف بدهی های ثابت نشده است.
- ۶- در بررسی اجمالی صورتهای مالی (حسابرسی صورتهای مالی میان دوره ای) حسابرسان عمدتاً از روش تحلیلی و پرس و جو به منظور کسب شواهد کافی و قابل قبول استفاده می کنند.
- ۷- چنانچه از نظر حسابرس مستقل واحد تجاری مورد رسیدگی قادر به تداوم فعالیت نباشد اما صورتهای مالی بر مبنای فرض تداوم فعالیت تهیه شده باشد آنگاه حسابرس به دلیل عدم توافق نظر مشروط یا مردود صادر می کند. (مدرسان ۹۲ و سراسری ۹۴)
- ۸- حسابرس مستقل نباید در گزارش خود به اطلاعات مقایسه ای اشاره نماید مگر:
 - ✓ الف: در مواردی که صورتهای مالی دوره گذشته توسط حسابرس دیگری حسابرسی شده باشد.
 - ✓ ب: در مواردی که صورتهای مالی دوره گذشته حسابرسی نگردیده باشد.
 - ✓ ج: در مواردی که گزارش حسابرسی نسبت به صورتهای مالی دوره گذشته حاوی نظر مشروط، عدم اظهار نظر یا نظر مردود بوده و نظر مردود بوده و موضوعی که باعث تعدیل گزارش گردیده هنوز رفع نشده است و یا اگر رفع هم شده باشد حسابرس می تواند به آن در بند تأکید بر مطلب خاص اشاره کند.
- ۹- بهترین دلیل برای اینکه حسابرسان موظفند به معاملات با اشخاص وابسته رسیدگی کنند احتمال متفاوت بودن محتوای معاملات با شکل آنهاست.

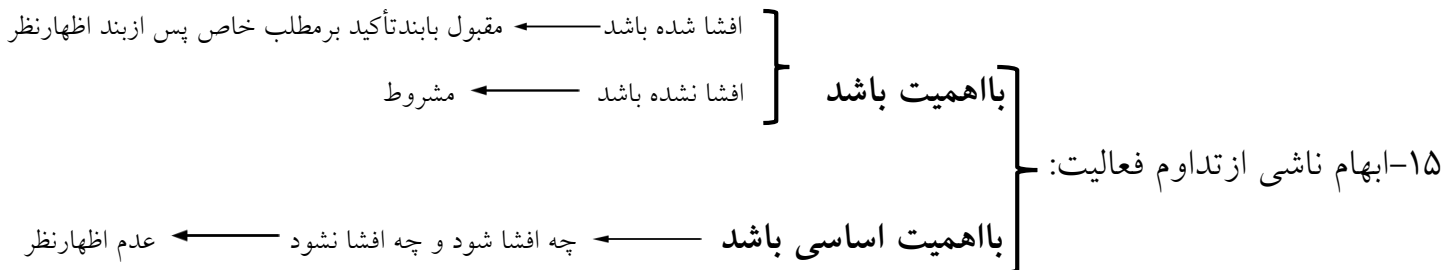
۱۰- در حسابرسی واحدهای اقتصادی کوچک تأییدیه خواهی و آزمون اثبات مانده‌ها و مشارکت فعال مدیر یا صاحب سرمایه در امور اساسی حسابداری بیشترین اهمیت را دارد.

۱۱- اگر اصلاح سایر اطلاعات مندرج در گزارش حاوی صورتهای مالی حسابرسی شده ضروری باشد واحد مورد رسیدگی از انجام آن خودداری کند حسابرس باید موضوع را در یک بند توضیحی تأکید بر مطلب خاص ارائه کند.

۱۲- چنانچه حسابرس اصلی به این نتیجه برسد که نمی‌تواند از کار حسابری دیگر استفاده کند و نیز نتوانسته است روشهای اضافی را به حد کفایت اجرا کند باید به دلیل محدودیت در رسیدگی عدم اظهارنظر ارائه کند.

۱۳- در حسابرسی حسابهای پرداختنی روشهای حسابرسی به احتمال بیشتر از ادعاهای مدیریت کامل بودن را ارزیابی میکند.

۱۴- معامله با اشخاص وابسته همواره ادعای کامل بودن مدیریت را با ابهام روبه رو می‌سازد.

۱۶- در آزمونهای رسیدگی به اعطای اختیار خرید سهام، حسابرس باید مجوز رویداد مزبور را به مصوبات هیأت مدیره ردیابی کند.

۱۷- هرگاه شرایط مردود بودن و عدم اظهارنظر هم زمان وجود داشته باشد حسابرس اظهارنظر مردود ارائه خواهد کرد.
۱۸- ابهام درباره تداوم فعالیت شامل موارد زیر می‌باشد:

الف: جریان منفی وجوه نقد حاصل از عملیات

ب: نقض مفاد قراردادهای وام

ج: نسبتهای مالی نامساعد

د: تعطیلی فعالیتها و وجود دعاوی دادگاهی

۱۹- برای اثبات کامل بودن از روش ردیابی استفاده می‌شود و روش سندرسی برای اثبات ارزشیابی است.

۲۰- در بررسی اجمالی سطح رسیدگی مثل حسابرسی مالی نمی‌باشد لذا اطمینان کسب شده از نوع محدود و به میزان رسیدگی می‌باشد ولی باید دقت کرد که اطمینان محدود به صورت صریح در گزارش بیان گردد.

۲۱- در مواردی که اجزای واحد مورد رسیدگی توسط حسابرسان دیگر حسابرسی می شود حسابرس اصلی باید گزارش خود را تنها با مسئولیت خود صادر کند. (سراسری ۹۴)

❖ نکات مهم گزارش های حسابرسی:

میزان اهمیت		ماهیت موضوع	
کم اهمیت	با اهمیت ولی غیر اساسی	با اهمیت اساسی	
مقبول	مشروط	مردود	انحراف از استاندارد (عدم توافق)
مقبول	مشروط	عدم اظهارنظر	انحراف از دامنه رسیدگی (محدودیت)
مقبول	مقبول	عدم اظهارنظر	ابهام

۲۲- حسابرسان از روشهای زیر به احتمال بسیار زیاد برای کشف بدهیهای ثبت نشده استفاده می کند:

الف: از طریق بررسی های تحلیلی

ب: تجزیه و تحلیل حسابهای وابسته

ج: ارسال تأییدیه با مانده صفر

۲۳- هنگامی که صورت جلسات اصلی شرکت در اختیار حسابرس قرار نگیرد حسابرس باید نسبت به گزارش خود عدم اظهارنظر کند.

۲۴- اگر در شرایط خاص اهمیت آثار موارد عدم توافق با مدیریت، محدودیت در دامنه رسیدگی و ابهام اساسی بر هر یک از صورتهای مالی متفاوت باشد ممکن است اظهارنظر متفاوت نسبت به هریک از صورتهای مالی ضرورت یابد. (سراسری ۸۸ و ۹۴)

۲۵- ارسال تأییدیه بعد از پایان سال مالی است ولی درخواست ارسال، معمولاً می تواند قبل از تاریخ ترازنامه انجام شود.

۱- تأییدیه مثبت: این تأییدیه در هر دو حالت از بدهکار درخواست پاسخ می کند.
(موافقت یا عدم موافقت)

۲- تأییدیه منفی: در این روش از بدهکاران خواسته می شود که فقط در صورت

عدم موافقت با مبلغ مندرج در فرم تأییدیه با حسابرس مکاتبه کنند.

* نکته: هزینه ارسال تأییدیه منفی به مراتب کمتر از هزینه ارسال درخواست تأییدیه مثبت می باشد.

- ۲۷- برآوردها با توجه به ماهیت اقلام به ساده یا پیچیده تقسیم بندی می شوند نه با توجه به اهمیت اقلام.
- ۲۸- کمیته حسابرسی زیرمجموعه محیط کنترلی از اجزای کنترل داخلی می باشد.
- ۲۹- طبق اجرای استانداردهای عملیات، شواهد کافی و قابل اطمینان باید از راه بازرسی، مشاهده، پرس و جو و دریافت تأییدیه کسب شود تا مبنایی معقول برای اظهارنظر نسبت به صورتهای مالی مورد رسیدگی بدست آید. (روشهای تحلیلی در این مرحله قرار ندارد.) (مدرسان ۹۲)
- ۳۰- تأییدیه مدیران توسط هیأت مدیره امضاء می شود و معمولاً به تاریخ گزارش حسابرسی می باشد. (مدرسان ۹۲)
- ۳۱- مسئولیت بررسی خرید و فروش اوراق بهادار توسط کمیته سرمایه گذاری هیأت مدیره صورت می گیرد. (مدرسان ۹۲)
- ۳۲- مبنای اظهارنظر حسابرسی درباره صورتهای مالی نتایج حاصل از شواهد حسابرسی کسب شده می باشد. (مدرسان ۹۲)
- ۳۳- رسیدگی به حساب حقوق صاحبان سهام به دلیل اینکه معاملات آن در طول سال اندک می باشد عموماً در یک مرحله و پس از پایان سال مالی صورت می گیرد. (مدرسان ۹۲)
- ۳۴- ابهام با اهمیت سبب ارائه بند توضیحی پس از بند اظهارنظر و ابهام با اهمیت اساسی سبب ارائه بند توضیحی قبل از بند اظهارنظر می شود. (مدرسان ۹۲)
- ۳۵- در مواردی که صورتهای مالی دوره گذشته توسط حسابرس دیگر حسابرسی شده باشد حسابرس جانشین در گزارش سال جاری خود پس از بند اظهارنظر، نوع اظهارنظر تا تاریخ گزارش قبل از موضوع تغییر حسابرسی را، بیان می کند. (مدرسان ۹۲)
- ۳۶- حسابرسی داخلی و بررسی عملکرد به ترتیب جزء نظارت بر کنترلها و فعالیتهای کنترلی اجزای کنترل داخلی می باشند. (مدرسان ۹۲)
- ۳۷- اثبات کامل بودن برای اقلام سود و زیان بسیار با اهمیت تر از اقلام ترازنامه ای می باشد. (مدرسان ۹۲)
- ۳۸- حسابرس مستقل فقط هنگامی که عدم رعایت قوانین و مقررات، اثر با اهمیتی بر صورتهای مالی می گذارد، آن را گزارش می کند.
- ۳۹- صورتهای مالی صاحبکار به طور مطلوب ارائه شده است اما حسابرس نسبت به توانایی ادامه فعالیت صاحبکار تردید با اهمیت دارد گزارش خود را مشروط با بند توضیحی ارائه می کند.
- ۴۰- در مواردی که گزارش حسابرس نسبت به صورتهای مالی دوره گذشته حاوی نظر مشروط، عدم اظهارنظر یا نظر مردود بوده و موضوعی که باعث تعدیل گزارش گردیده هنوز برطرف نشده است حسابرس به چند گونه می توان عمل کرد:
- الف: اگر موضوع مورد نظر بر اقلام دوره جاری نیز اثر داشته باشد حسابرس باید با اشاره به آثار آن بر اطلاعات مقایسه ای و اقلام دوره جاری گزارش خود را تعدیل کند.
 - ب: اگر موضوع مورد نظر بر اقلام دوره جاری اثر نداشته باشد حسابرس باید با اشاره به آثار آن بر اطلاعات مقایسه ای گزارش خود را تعدیل کند.

➤ ج: حسابرس در صورتی که در گزارش جاری خود اشاره‌ای به موضوع مندرج در گزارش دوره گذشته نخواهد داشت که موضوع مورد نظر برطرف شده باشد.

۴۱- طبق استاندارد حسابرسی ایران، تهیه تأییدیه مدیران در مورد تمامی عملیات حسابرسی الزامی است. (سراسری ۹۳)

۴۲- برای داشتن موثرترین نوع سیستم کنترل داخلی، صورتحساب بانک باید هرماه مستقیماً توسط حسابرس داخلی دریافت و بررسی شود.

۴۳- هدفهای اصلی کاربرگهای حسابرسی پشتیبانی از گزارش حسابرس می‌باشد.

۱- شواهد شفاهی.
۲- تأییدیه مدیران.
۳- مستندات داخلی تحت شرایط کنترل داخلی قوی.
۴- روشهای تحلیلی.
۵- تأییدیه های برون سازمانی.

۴۴- قابلیت اتکاء به شواهد از پایین ترین به بالاترین:
(مدرسان ۹۲)

۴۵- در برخی از شرایط حسابرسان با وجود صدور نظر مقبول، عبارات توضیحی را به گزارش استاندارد اضافه می‌کند:

الف: اتکا به کار حسابرسان دیگر. ب: ابهام ج: ابهام درباره تداوم فعالیت د: تأکید بر مطلب خاص

ه: انحراف موجه از اصول حسابداری س: گزارش درباره صورتهای مالی مقایسه‌ای

ش: عدم یکنواختی در کاربرد اصول پذیرفته شده حسابداری

۴۶- طرح حسابرسی و برنامه حسابرسی هر دو پویا هستند.

۴۷- طبق مقررات قانون تجارت ایران، رسیدگی به صورت های مالی شرکت سهامی عام توسط بازرس قانون منتخب مجمع عمومی صاحبان سهام است.

۱- حسابرس بخشی از رسیدگی های خود را قبل از پایان سال انجام می دهد.

۲- پایه و اساس حسابرسی نهایی است و نتایج حاصل از شناخت و ارزیابی سیستم

کنترل داخلی شرکت که در این نوع حسابرسی آورده است در تعیین نوع و ماهیت زمانبندی و حدود روشهای رسیدگی در حسابرسی نهایی به حسابرس یاری می‌رساند.

۳- در این نوع حسابرسی گزارشی به نام نامه مدیریت تهیه می‌شود که نتیجه بررسی،

شناخت، آزمون و ارزیابی سیستم کنترلهای داخلی می‌باشد.

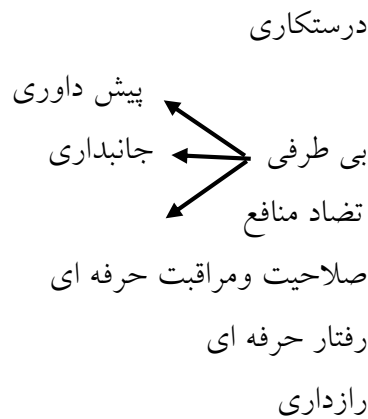
۴۸- حسابرسی ضمنی:

(مدرسان ۹۲)

خطر قابل پذیرش حسابرسی ---- خطر عدم کشف ----- رابطه مستقیم
خطر قابل پذیرش حسابرسی ---- شواهد حسابرسی (آزمونهای محتوا) ---- رابطه معکوس
خطر قابل پذیرش حسابرسی ---- سطح اطمینان ----- رابطه معکوس
خطر عدم کشف ---- شواهد حسابرسی (آزمونهای محتوا) ---- رابطه معکوس
اهمیت ---- خطر حسابرسی ----- رابطه معکوس
خطر عدم کشف ---- خطر ذاتی و عدم کنترل و حجم آزمونهای محتوا ---- رابطه معکوس
آزمونهای محتوا ---- اتکا بر سیستم کنترل داخلی ---- رابطه معکوس
کمیت شواهد ---- کیفیت شواهد ----- رابطه معکوس
کمیت شواهد ---- اهمیت ----- رابطه مستقیم

۴۹- چند نکته کلیدی:

- ۵۰- برنامه حسابرسی به مراتب تفضیلی تر از طرح حسابرسی است.
۵۱- مبنای گزارش حسابرسی را رسیدگی های حسابرس مستقل فراهم می آورد.
۵۲- قابل اتکاترین شواهد حسابرسی مشاهدات فیزیکی حسابرس و جمع آوری شواهد می باشد.
۵۳- بیان حدود رسیدگی، برای تعیین و محدود کردن مسئولیت حسابرسان است.

۵۴- اصول بنیادی:

- ۵۵- اعتقاد به درستکاری مدیران برای اظهار نظر نسبت به صورت های مالی کافی نیست.
۵۶- مدیرعامل و هیأت مدیره شرکت به استثنای اشخاص حقوقی حق ندارند هیچ گونه وام یا اعتبار از شرکت تحصیل نمایند و شرکت نمی تواند دیون آنها را تضمین نماید یا تعهد کند اینگونه عملیات به خودی خود باطل است و بازرس قانونی موظف است که موضوع را در گزارش بازرس قانونی درج کند.
۵۷- حسابرسی شرکت های دولتی ایران توسط دیوان محاسبات کشور صورت می گیرد.

- ۵۸- حسابرس مستقل به هر شخص یا مرجعی که او را انتخاب کرده است، گزارش می دهد.
- ۵۹- بازرس قانونی توسط مجمع عمومی صاحبان سهام انتخاب می شود.
- ۶۰- بازرس قانونی موظف است کلیه گزارشات وقوع جرم را صرفاً به مجمع عمومی صاحبان سهام ارائه نماید.
- ۶۱- مهمترین نقش حسابرس در رسیدگی به صورتهای مالی اعتباردهی است.
- ۶۲- منظور از اعتباردهی حسابرسان عبارت است از ایجاد اطمینان نسبت به قابلیت اتکای صورت های مالی.
- ۶۳- تصمیم نهایی در مورد اینکه حسابرسان نسبت به صاحبکاران خود مستقل به نظر می رسند؛ باید توسط جامعه اتخاذ شود.
- ۶۴- حسابرس به خاطر حفظ اعتبار حرفه نزد جامعه است که در حین رسیدگی ها کوشش می کند مستقل به نظر برسد.
- ۶۵- هدف اصلی حسابرسی تعیین مطلوبیت ارائه صورت های مالی است.
- ۶۶- معیار مورد استفاده در حسابرسی صورتهای مالی، استانداردهای حسابداری است، ابزار حسابرسی در هنگام حسابرسی صورتهای مالی، استاندارد حسابرسی است. (سراسری ۹۴)
- ۶۷- معیار مورد استفاده در حسابرسی رعایت، قوانین موضوعه و بخشنامه ها است.
- ۶۸- رسیدگی های حسابرسان دیوان محاسبات نمونه ای از حسابرسی رعایت است.
- ۶۹- حسابرسی رعایت توسط حسابرس مستقل، بصورت یک پروژه جداگانه یا همراه با حسابرسی صورتهای مالی انجام می شود.
- ۷۰- یکی از اهداف خاص حسابرسی عملیاتی برای تعیین این است که آیا واحدهای عملیاتی خاص شرکت به طور کارا و اثربخش انجام وظیفه می نمایند یا نه؟
- ۷۱- هدف حسابرسی عملکرد عبارت است از تعیین میزان کارایی و اثربخشی مدیران واحد تجاری.
- ۷۲- بررسی انطباق عملکرد مدیران واحد تجاری با سیاست های صاحبان سهام از اهداف حسابرسی مدیریتی می باشد.
- ۷۳- انتخاب مناسب ترین روش های حسابرسی برای هر کار، مستلزم کاربرد قضاوت و تجربه حرفه ای است.

۷۴- استاندارد های حسابرسی با روش های حسابرسی فرق دارند. به این معنی که روش های حسابرسی مربوط می شوند به مراحل انجام رسیدگی.

۷۵- هدف استاندارد های حسابرسی آن است که انجام حسابرسی و ارائه گزارش بر اساس ضوابط صورت گیرد.

۷۶- استانداردهای عمومی شامل صلاحیت های فردی حسابرسان می باشد.

۷۷- طبق اولین استاندارد عمومی حسابرسی، حسابرسی باید توسط فرد یا افرادی انجام شود که آموزش فنی و تجربه کافی داشته باشند.

۷۸- اعمال مراقبت های حرفه ای، احتمال بروز هر گونه کوتاهی یا از قلم افتادگی با اهمیت را منتفی می سازد.

۷۹- اعمال مراقبت های حرفه ای در اجرای حسابرسی مستلزم بررسی دقیق کارهای انجام شده در هر یک از سطوح سرپرستی است.

۸۰- استانداردهای اجرای عملیات شامل کسب شناخت از ساختار کنترل داخلی توسط حسابرس است.

۸۱- بر اساس استانداردهای حسابرسی، حسابرس باید سیستم کنترل های داخلی شرکت را بررسی و ارزیابی نماید.

۸۲- بر اساس استانداردهای گزارشگری، گزارش حسابرسی باید تصریح کند که صورت های مالی طبق استانداردهای حسابداری تهیه شده است یا خیر.

۸۳- برخوردار بودن از دانش و تجربه حرفه ای جزء استانداردهای عمومی حسابرسی است.

۸۴- تصمیم گیری در مورد کفایت مستلزم قضاوت حرفه ای حسابرس است.

۸۵- موضوع اصلی مورد رسیدگی حسابرس مستقل صورت های مالی است.

۸۶- در بند مقدمه گزارش حسابرسان بیان می شود که صورت های مالی مورد حسابرسی حسابرس قرار گرفته است.

۸۷- مسئولیت تهیه صورتهای مالی با هیأت مدیره است.

۸۸- عبارت «مسئولیت تهیه صورتهای مالی با مدیریت شرکت است» در بند مقدمه گزارش حسابرس مستقل درج می شود.

- ۸۹- موضوع برنامه ریزی کار حسابرسان در بند حدود رسیدگی در تعریف کار حسابرسی عنوان می شود.
- ۹۰- استانداردهای حسابرسی در نهایت، پشتوانه منطقی لازم راجهت تأمین مبنایی منطقی برای اظهارنظر حسابرسان مشخص می سازد.
- ۹۱- هنگامی که حسابرس اظهارنظر مقبول ارائه نمی نماید، باید همه دلایل اساسی برای اظهارنظر غیر مقبول را در یک یا چند بند توضیحی جداگانه بعد از بند حدود رسیدگی و قبل از بند اظهارنظر ذکر نماید.
- ۹۲- گزارش مردود زمانی صادر می شود که عدم توافق اساسی باشد.
- ۹۳- تأکید بر مطلب خاص به صورت یک پاراگراف توضیحی بعد از بند اظهارنظر درج می گردد.
- ۹۴- هدف از تهیه آیین رفتار حرفه ای عبارت است از ارائه رهنمودهای عملی به اعضا بمنظور بهبود بخشیدن به کیفیت ضوابط حرفه.
- ۹۵- هدف اساسی رعایت آیین رفتار حرفه ای توسط حسابداران رسمی بهبود کیفیت ضوابط حرفه است.
- ۹۶- لازمه دستیابی به اهداف حرفه حسابداری توسط حسابداران رسمی پایبندی به اصول آیین رفتار حرفه ای است.
- ۹۷- طبق اصل درستکاری و بی طرفی حسابداران رسمی باید از ایجاد روابطی که امکان اعمال نفوذ دیگران، پیشداوری یا تمایلات جانبدارانه را فراهم می کند پرهیزند.
- ۹۸- طبق اصل تضاد منافع حسابدار رسمی باید از ایجاد روابطی که می تواند بر کار او تأثیر نامطلوب بگذارد و به درستکاری حرفه ای وی لطمه وارد کند پرهیزد.
- ۹۹- طبق اصل صلاحیت حرفه ای حسابداران رسمی نباید به دارا بودن تخصص ها یا تجربیاتی که فاقد آن هستند تظاهر کنند.
- ۱۰۰- طبق اصل رازداری حسابداران رسمی نباید اطلاعات گردآوری شده در جریان رسیدگی خود را فاش یا از آنها در جهت منافع خود یا اشخاص ثالث استفاده کنند.
- ۱۰۱- طبق اصل رازداری، حسابدار رسمی باید اسرار کار شرکت را تنها در اختیار مجمع عمومی صاحبان سهام و مراجع ذی صلاح قانونی قرار دهد.
- ۱۰۲- طبق اصل رازداری، افشای اطلاعات در صورتی مجاز است که قانون افشای اطلاعات را الزامی نموده باشد.
- ۱۰۳- طبق اصل استقلال، حسابرسان نمی توانند نسبت به صورتهای مالی موسسه ای که در آن دارای منافع هستند اظهارنظر نمایند.

- ۱۰۴- مدیران و کارکنان درگیر در انجام کار و کلیه شرکا می بایست به صاحبکاران خود استقلال داشته باشند.
- ۱۰۵- تحصیل بیش از ۲۵٪ درآمدهای مستمر سالانه یک موسسه حسابرسی از یک صاحبکار یا گروه صاحبکار خاص، برای مدتی بیش از ۲ سال می تواند موجب بروز شک و تردید و ابهام نسبت به استقلال موسسه حسابرسی گردد.
- ۱۰۶- انجام عملیات حسابرسی یک صاحبکار برای مدتی بیش از ۳ سال توسط یک مسئول کار و بیش از ۵ سال با مسئولیت یک شریک ممکن است باعث خدشه دار شدن استقلال حسابرس شود.
- ۱۰۷- چنانچه قبل از اتمام کار حسابرسی، صاحبکار تصمیم به تغییر حسابرس داشته باشد، حسابرس جایگزین باید جامعه حسابداران رسمی ایران را از این موضوع مطلع نماید.
- ۱۰۸- طبق اصل آگهی و تبلیغات درج آگهی درجیراید توسط حسابداران رسمی شاغل بمنظور جلب مشتری موجه شمرده نمی شود.
- ۱۰۹- موسسات حسابرسی عضو جامعه حسابداران رسمی ایران مجاز نیستند تغییر شرکا یا نشانی و تلفن خود را با حروف درشت تر در جراید منتشر نمایند.
- ۱۱۰- تبلیغات عبارت است از اطلاع رسانی به عموم با نگرش جلب مشتری، درباره خدمات و مهارت های قابل ارائه توسط حسابدار رسمی.
- ۱۱۱- حسابرس برای تدوین طرح کلی حسابرسی باید خطر ذاتی را در سطح صورتهای مالی برآورد کند و برای تدوین برنامه حسابرسی، این برآورد به مانده حسابها و گروههای عمده معاملات ربط دهد.
- ۱۱۲- قابل اتکاترین شواهد حسابرسی مشاهدات فیزیکی حسابرس و جمع آوری شواهد می باشد.
- ۱۱۳- قابل اتکاترین شواهد حسابرسی مشاهدات مستقیم حسابرس می باشد. (سراسری ۹۱)
- ۱۱۴- موسسه حسابرسی، موسسه ای است که به منظور انجام خدمات حسابرسی، بازرسی قانونی و سایر خدمات تخصصی و حرفه ای، توسط حداقل سه نفر حسابدار رسمی شاغل، تحت عنوان موسسه غیر انتفاعی تشکیل می شود.
- ۱۱۵- شرکای موسسه حسابرسی در مقابل فعالیت های موسسه و اشخاص ثالث متضامناً مسئولند و باید به طور تمام وقت در همان موسسه به کار حرفه ای اشتغال داشته باشند.
- ۱۱۶- مهمترین مسئولیت شریک در یک موسسه حسابرسی تعیین اهداف و اولویتهای حسابرسی است.

۱۱۷- برقراری تماس با صاحبکار جزء وظایف شرکا موسسه حسابرسی است.

۱۱۸- اعمال کنترل کیفیت در سطح موسسه حسابرسی و در سطح هر کار حسابرسی با شریک موسسه حسابرسی است.

۱۱۹- مسئولیت اعمال استانداردهای اجرای عملیات و تعیین روش های رسیدگی برای هر حسابرسی از وظایف مدیر موسسه حسابرسی است.

۱۲۰- دادن آموزش ضمن کار به حسابرسان و کمک حسابرسان جزء وظایف و مسئولیت های حسابرسان ارشد موسسه حسابرسی است.

۱۲۱- جلسه توجیهی حسابرسان ارشد برای اعضای گروه حسابرسی که معمولاً پیش از شروع کار برگزار می شود اساساً برای راهنمایی کارکنان در زمینه مسائل فنی است.

۱۲۲- برنامه ریزی در حسابرسی، یعنی تدوین یک طرح کلی و یک طرح تفصیلی برای تعیین نوع و ماهیت، زمان بندی اجرا و حدود روشهای حسابرسی مربوط به هر کار حسابرسی.

۱۲۳- آغاز و پایان فرآیند برنامه ریزی حسابرسی به ترتیب تصمیم به قبول کار جدید، امضاء و تحویل گزارش حسابرسی است.

۱۲۴- ترکیب اعضای کمیته حسابرسی یک شرکت عموماً اعضایی از هیأت مدیره که نه در استخدام شرکت باشند و نه مسئولیت اجرایی داشته باشند.

۱۲۵- کسب شناخت از فعالتهای واحد مورد رسیدگی توسط حسابرسان به منظور شناسایی رویدادها، معاملات و عملیاتی که می تواند اثر بااهمیتی بر صورتهای مالی داشته باشد.

۱۲۶- آیین رفتار حرفه‌ای، حسابرس جانشین را ملزم به پرس وجو از حسابرسان قبلی می نماید.

۱۲۷- دلیل و ضرورت تماس با حسابرسان قبلی، پذیرفتن یا نپذیرفتن کار است.

۱۲۸- حسابرس برنامه حسابرسی را برای پیش بینی زمان لازم جهت اجرای روش های حسابرسی به منظور اثبات اقلام صورتهای مالی مورد استفاده قرار می دهد.

۱۲۹- پیش نویس طرح حسابرسی معمولاً قبل از شروع کار در محل صاحبکار تهیه گردیده و در طول رسیدگی ها تعدیل و اصلاح می شود.

۱۳۰- برنامه حسابرسی همواره سرپرستان را در جریان پیشرفت کار قرار می‌دهد. و ابزار مفید برای برنامه ریزی، زمان‌بندی و کنترل عملیات حسابرسی محسوب می‌شود. وجود برنامه حسابرسی، این اطمینان را می‌دهد که هیچ یک از اقدامات اساسی و لازم برای اثبات مانده‌ها نادیده گرفته نخواهد شد.

۱۳۱- در صورت احتمال وجود شرایطی که ممکن است موجب اشتباه و یا تحریف بااهمیت در صورت‌های مالی شود، حسابرس باید حسابرسی را با تردید حرفه‌ای برنامه ریزی و اجرا نماید.

۱۳۲- طبق استانداردهای حسابرسی، حسابرسی باید به گونه‌ای طراحی شود که از نبود اشتباه و یا تحریفی با اهمیت در صورتهای مالی اطمینان معقول بدست آید.

۱۳۳- حسابرس در هر کار حسابرسی باید اهمیت و رابطه آن را با خطر حسابرسی ارزیابی کند.

۱۳۴- احتمال خطر اینکه حسابرس نسبت به صورتهای مالی حاوی اشتباه یا تحریف بااهمیت، نظر حرفه‌ای نامناسب اظهار کند، خطر حسابرسی نامیده می‌شود.

۱۳۵- خطر کنترل عبارت است از احتمال رخ دادن یک اشتباه یا تحریف با اهمیت در مانده یک حساب یا گروه معاملات، با فرض اینکه ساختار کنترل داخلی شرکت نتواند از وقوع آنها جلوگیری یا به موقع آنها را کشف کند.

۱۳۶- احتمال خطر رخ دادن یک اشتباه یا تحریف بااهمیت در مانده یک حساب یا گروه معاملات، با فرض اینکه برای آن کنترل داخلی وجود نداشته باشد، خطر ذاتی نامیده می‌شود.

۱۳۷- صورتجلسات مجامع عمومی و هیأت مدیره، نمونه‌ای از مدارک مؤید محسوب می‌شوند.

۱۳۸- به منظور حصول اطمینان از رعایت استانداردهای حسابرسی در انجام عملیات حسابرسی، موسسات حسابرسی باید به سیاست‌ها و روشهای کنترل کیفیت اتکا نمایند.

۱۳۹- حدود سیاستهای کنترل کیفیت به اندازه مؤسسه، ساختار سازمانی، نوع و ماهیت خدمات حرفه‌ای و رابطه منافع و مخارج در آن مؤسسه بستگی دارد.

۱۴۰- خطر عدم کشف ناشی از آزمونهای محتوای حسابرسی است.

۱۴۱- هرچه مبلغ اهمیت بالاتر باشد، خطر حسابرسی کاهش می‌یابد.

۱۴۲- کنترل‌های داخلی شامل طرح سازمان و روش‌ها و اسنادی است که در ارتباط با حفاظت دارایی‌ها و قابلیت اتکای مدارک حسابداری بکار گرفته می‌شود.

۱۴۳- استقرار کنترل‌های داخلی در هر واحد تجاری به اندازه، نوع عملیات، اهداف واحد تجاری و هزینه اجرای آن بستگی دارد.

۱۴۴- محیط کنترلی بیانگر نگرش کلی مدیریت در مورد استقرار سیستم کنترل داخلی و میزان اهمیت آن برای واحد تجاری است.

۱۴۵- حسابرسان داخلی کارایی عملیات سازمان را مورد بررسی قرار می‌دهند.

۱۴۶- حسابرسان داخلی به طور مستمر زیر نظر مدیران دستگاه انجام وظیفه می‌نمایند.

۱۴۷- حسابرسان داخلی یافته‌های خود از عدم کارایی کنترل‌های داخلی را طی گزارشی همراه با پیشنهادهایی بمنظور بهبود عملکرد واحد تجاری و اعمال کنترل‌های داخلی، به مدیریت ارائه می‌دهند.

۱۴۸- بیشتر کار حسابرسان داخلی را حسابرسی عملیاتی تشکیل می‌دهد.

۱۴۸- مهمترین وجه تمایز حسابرس داخلی و حسابرس مستقل استقلال حسابرس مستقل است.

۱۴۹- کمیته حسابرسی یافته‌های حسابرسی را بررسی می‌کند و مسئول نظارت بر فرآیند تهیه صورتهای مالی است. کمیته حسابرسی پل ارتباطی بین اعضای هیئت مدیره و حسابرسان مستقل و داخلی است.

۱۵۰- برای ایجاد کنترل‌های داخلی مناسب، هر معامله باید ۵ مرحله صدور مجوز، بررسی، تصویب، اجرا و ثبت را پشت سر بگذارد.

۱۵۱- به دلیل محدودیت‌های ذاتی سیستم‌های حسابداری و کنترل داخلی نمی‌توانند شواهد قطعی مبنی بر دستیابی به هدف‌ها را برای مدیریت فراهم کنند.

۱۵۲- مراحل ارزیابی ساختار کنترل‌های داخلی توسط حسابرس به ترتیب عبارت است از: شناخت سیستم، اجرای آزمونهای کنترل، تعیین سطح ارزیابی شده از خطر کنترل، طراحی آزمونهای محتوا.

۱۵۳- کسب شناخت از سیستم کنترل داخلی اولین مرحله از حسابرسی ضمنی است.

۱۵۴- هدف اولیه کسب شناخت از کنترل‌های داخلی یافتن شواهد برای کاهش ریسک کنترل به حد پایین‌تر، توجه به نکات ضعف سیستم حسابداری و کنترل‌های داخلی، طراحی حجم نمونه، نوع و ماهیت و زمان بندی آزمونهای محتوا است.

۱۵۵- پرس و جو، مشاهده و آزمون از جمله روشهای کسب شناخت از کنترل داخلی است.

۱۵۶- اطلاعات کسب شده از ساختار کنترل داخلی معمولاً به شکل پرسشنامه، شرح نوشته و یا نمودگر، به تنهایی و یا به صورت ترکیبی، مستند می شود.

۱۵۷- پرسشنامه کنترل داخلی ابزاری است برای مستند سازی شناخت حسابرسان از سیستم کنترل داخلی.

۱۵۸- هدف از تهیه پرسشنامه کنترل داخلی ارزیابی سیستم کنترل داخلی است.

۱۵۹- پرسشنامه کنترل داخلی با توجه به کنترلهای داخلی شرکت مورد رسیدگی به پرسشنامه کنترل داخلی پایه و استاندارد قابل طبقه بندی است.

۱۶۰- معمولاً پرسشنامه کنترل داخلی قبل از شروع حسابرسی ضمنی تکمیل می شود.

۱۶۱- شرح نوشته، جریان چرخه های عمده معاملات را دنبال کرده و مجریان کارهای مختلف، مستنداتی که تهیه می شود و تقسیم وظایف را مشخص می کند.

۱۶۲- نمودگر، ضعف های سیستم کنترل داخلی را به وضوح نشان نمی دهد.

۱۶۳- نمودگر سیستم عبارت است از ارائه یک سیستم یا یک سری عملیات پشت سر هم با علایم تصویری.

۱۶۴- برآورد اولیه از خطر کنترل عبارت است از ارزیابی اثربخشی سیستم های حسابداری و کنترل های داخلی واحد مورد رسیدگی در پیشگیری یا کشف و اصلاح اشتباهات یا تحریف های با اهمیت در سطح صورتهای مالی.

۱۶۵- روشهای حسابرسی بکار گرفته شده در مورد کسب شواهد درباره اینکه روشها چگونه طراحی شده و چگونه اجرا می شوند آزمون کنترل نامیده می شود.

۱۶۶- آزمون کنترلها برای ارزیابی موثر بودن طراحی کنترلها بکار می رود.

۱۶۷- آزمون رعایت روشها به رعایت شدن و نشدن روشهای کنترل داخلی می پردازد.

۱۶۸- حسابرس بر اساس اجرای آزمون کنترلها و رعایت روشها، اقدام به برآورد نهایی خطر کنترل می نماید.

۱۶۹- آزمون کنترلها با مبالغ معاملات کاری ندارد. مشاهده نحوه عمل روشهای حسابداری یک نوع آزمون کنترل است. آزمون کنترلها بر مؤثر بودن طراحی کنترلها و نیز اعمال آنها تأکید دارد.

۱۷۰- هدف اولیه از اجرای آزمون رعایت روشها ایجاد اطمینان معقول نسبت به این موضوع است که آیا ساختار کنترل داخلی به شکلی که طراحی شده است، به نحو مؤثری اجرا می شود یا خیر.

۱۷۱- هدف حسابرس از برآورد اولیه خطر کنترل، شناسایی انواع اشتباهات و تخلفاتی که ممکن است در صورتهای مالی صاحبکار رخ دهد.

۱۷۲- حسابرس با انجام آزمون های رعایت روش ها می تواند به موارد عدم وجود کنترل های داخلی در شرکت مورد رسیدگی پی ببرد.

۱۷۳- هدف اصلی حسابرسان از ارزیابی سیستم کنترل داخلی، تعیین نوع و ماهیت، زمان بندی اجرا و حدود آزمونهای محتوا است.

۱۷۴- هدف از برآورد خطر کنترل توسط حسابرس، تعیین اثر خطر کنترل بر سطح خطر عدم کشف است.

۱۷۵- حسابرس مستقل ضعف کنترل داخلی صاحبکار را با افزایش شواهد حسابرسی جبران می کند.

۱۷۶- هنگامی که خطر ذاتی و کنترل بالا باشد، حسابرس با افزایش آزمونهای محتوا، خطر عدم کشف را به سطح قابل پذیرش کاهش می دهد.

۱۷۷- هنگامی که خطر کنترل بالا است، خطر عدم کشف قابل قبول باید پایین باشد تا خطر حسابرسی به سطحی قابل قبول کاهش داده شود.

۱۷۸- هدف عمده حسابرسان مستقل از ارائه نقاط ضعف سیستم کنترل داخلی تحت عنوان نامه مدیریت، کاهش مسئولیت قانونی حسابرسان است.

۱۷۹- هدف از بکارگیری حسابرسی مبتنی بر ریسک افزایش کارایی و اثربخشی حسابرسی است.

۱۸۰- در صورت اتکا بر سیستم کنترل داخلی، آزمونهای محتوا محدودتر و در صورت عدم اتکا بر آن، آزمونهای محتوا گسترده تر پیش بینی می گردد.

- ۱۸۱- حسابرس برای تدوین طرح کلی حسابرسی باید خطر ذاتی را در سطح صورتهای مالی برآورد کند و برای تدوین برنامه حسابرسی، این برآورد را به مانده حسابها و گروههای معاملات ربط دهد.
- ۱۸۲- اهمیت با خطر حسابرسی و حدود آزمونهای محتوا رابطه معکوس دارد.
- ۱۸۳- میزان خطر ذاتی و خطر کنترل در تعیین خطر قابل پذیرش حسابرسی موثر نیست.
- ۱۸۴- هدف آزمون جزئیات معاملات که به عنوان آزمونهای محتوا انجام می شود عبارت است از کشف اشتباهات و یا تحریفهای با اهمیت در صورتهای مالی.
- ۱۸۵- شواهد حسابرسی عبارت است از اطلاعات جمع آوری شده که فرض حسابرس را تأیید یا رد می کند.
- ۱۸۶- شواهد حسابرسی معمولاً ماهیتی متقاعد کننده دارند نه قطعی.
- ۱۸۷- شواهد حسابرسی معمولاً از طریق ترکیب مناسبی از آزمون کنترلهای داخلی و آزمونهای محتوا گردآوری می شود.
- ۱۸۸- هدف حسابرسی از گردآوری شواهد حسابرسی، محدود کردن خطر حسابرسی است.
- ۱۸۹- هرچه اشتباه قابل تحمل ارزیابی شده توسط حسابرس بزرگتر باشد، اندازه نمونه باید کوچکتر باشد.
- ۱۹۰- میزان شواهد حسابرسی با مبلغ مورد رسیدگی رابطه مستقیم و با خطرهای ذاتی و کنترل رابطه مستقیم دارد.
- ۱۹۱- قابل اطمینان بودن شواهد حسابرسی به معتبر و مربوط بودن آنها بستگی دارد.
- ۱۹۲- حسابرسان با انجام آزمون رعایت روش ها از اعمال مؤثر سیستم کنترل داخلی صاحبکار اطمینان حاصل می کند.
- ۱۹۳- قابل اتکاترین شواهد حسابرسی، مشاهدات فیزیکی حسابرس و جمع آوری شواهد است.
- ۱۹۴- مدارک کتبی مهمترین نوع شواهدی است که حسابرسان بر آن اتکا می کند.
- ۱۹۵- سندرسی یعنی آن که حسابرس از وجود اسناد و مدارک مثبتی برای معاملات واحد مورد رسیدگی اطمینان حاصل نماید.
- ۱۹۶- امروزه حسابرس در مقایسه با گذشته بر سندرسی تأکید کمتری دارد.

۱۹۷- روشهای تحلیلی بهترین روش جمع‌آوری شواهد حسابرسی است. اجرای روشهای تحلیلی در تمام حسابرسی‌های مالی توصیه می‌شود.

۱۹۸- روشهای تحلیلی عبارت است از تجزیه و تحلیل نسبتها و روندهای عمده، شامل پی جویی نوسانات و روابط مالی و غیرمالی بدست آمده که با سایر اطلاعات مربوط، مغایرت دارد.

۱۹۹- به طور معمول استفاده از روشهای تحلیلی در رسیدگی به صورت سود و زیان کاربرد بیشتری دارد.

۲۰۰- برای تعیین روابط بین اقلام ترازنامه از تجزیه و تحلیل نسبتها و برای تعیین روابط بین اقلام صورت سود و زیان از تجزیه و تحلیل روندها استفاده می‌شود.

۲۰۱- از جمله دلایل اجرای روشهای تحلیلی شناسایی احتمال وجود معاملات غیر عادی است.

۲۰۲- ساده‌ترین و قاطع‌ترین روش کسب شواهد حسابرسی محاسبه مجدد است.

۲۰۳- چنانچه حسابرس مستقل بخواهد از نتایج کار کارشناس استفاده کند، باید صلاحیت حرفه‌ای و بی‌طرفی وی را ارزیابی کند.

۲۰۴- جویا شدن اطلاعات از اشخاص آگاه درون یا بیرون از واحد مورد رسیدگی پرس و جو نامیده می‌شود.

۲۰۵- تأییدیه مدیران باید بر روی سربرگ واحد مورد رسیدگی و خطاب به حسابرس باشد.

۲۰۶- در صورتی که تأییدیه مدیران در جلسه هیئت مدیره تصویب شده باشد، باید توسط نمایندگان از اعضای هیئت مدیره امضا شود.

۲۰۷- علت اصلی اخذ تأییدیه مدیران عبارت است از کاهش احتمال تفسیر نادرست مدیریت از مسئولیت خویش در قبال صورتهای مالی.

۲۰۸- اخذ گواهینامه مدیران (تأییدیه مدیران) به منظور تایید مجدد صورتهای مالی و اعلام اینکه کلیه وقایع مالی و تعهدات در صورتهای مالی و یادداشتهای پیوست درج شده است.

۲۰۹- مسئولیت شناسایی و افشای روابط با اشخاص وابسته و معاملات انجام شده با آنان بر عهده مدیریت واحد مورد رسیدگی است.

۲۱۰- فهرست اشخاص وابسته باید برای مراجعات بعدی در پرونده دائمی حسابرسی نگهداری شود.

- ۲۱۱- در انتخاب نمونه آزمایشی در حسابرسی، انتخاب نمونه بستگی به کفایت کنترل‌های داخلی دارد.
- ۲۱۲- هدف اولیه از طبقه بندی اقلام برای نمونه گیری در حسابرسی کاهش اثر پراکندگی در کل جامعه است.
- ۲۱۳- حداکثر اشتباه موجود در جامعه که حسابرس حاضر به پذیرش آن می باشد و با وجود آن، باز هم بر این باور است که نتایج حاصل از نمونه، هدف حسابرسی را برآورده می کند، اشتباه قابل تحمل نامیده می شود.
- ۲۱۴- اشتباه قابل تحمل با اندازه نمونه، رابطه معکوس دارد.
- ۲۱۵- احتمال این که حسابرسان بر اساس نمونه گیری به نتیجه ای متفاوت از نتیجه حاصل از رسیدگی به کل جامعه دست یابند، خطر نمونه گیری نامیده می شود.
- ۲۱۶- خطر نمونه گیری با اندازه نمونه، رابطه معکوس دارد.
- ۲۱۷- در صورت اتکای بیش از واقع بر سیستم کنترل داخلی، خطر کنترل در سطح پایین تعیین می شود و حجم آزمون های محتوا کاهش می یابد.
- ۲۱۸- چنانچه برآورد اولیه از خطر کنترل پایین باشد، اندازه نمونه در آزمون کنترل ها افزایش می یابد.
- ۲۱۹- هنگامی که برآورد اولیه از خطر کنترل بالا باشد آزمون کنترل ها انجام نمی شود.
- ۲۲۰- هنگامی که برآورد اولیه از خطر کنترل بالا باشد، تعداد نمونه ها در آزمون های محتوا افزایش می یابد.
- ۲۲۱- تعداد اقلام جامعه معمولاً اثری بر اندازه نمونه در آزمونهای محتوا ندارد.
- ۲۲۲- کاربرگهای حسابرسی باید به گونه ای طراحی شود که متناسب با شرایط موجود و نیازهای حسابرسی در هر کار حسابرسی باشد.
- ۲۲۳- میزان و حجم کاربرگهای حسابرسی به قضاوت حرفه ای حسابرسان بستگی دارد.
- ۲۲۴- مراقبت و نگهداری کاربرگ های حسابرسی بر عهده حسابرس مستقل است.
- ۲۲۵- کاربرگ نهایی، جدول اصلی کنترل و تلخیص تمام کاربرگهای پرونده است و به عنوان ستون فقرات مجموعه کاربرگهای حسابرسی محسوب می شود.

۲۲۶- کاربرگی که یکی از سرفصلهای عمده صورتهای مالی را منعکس می کند، کاربرگ اصلی است.

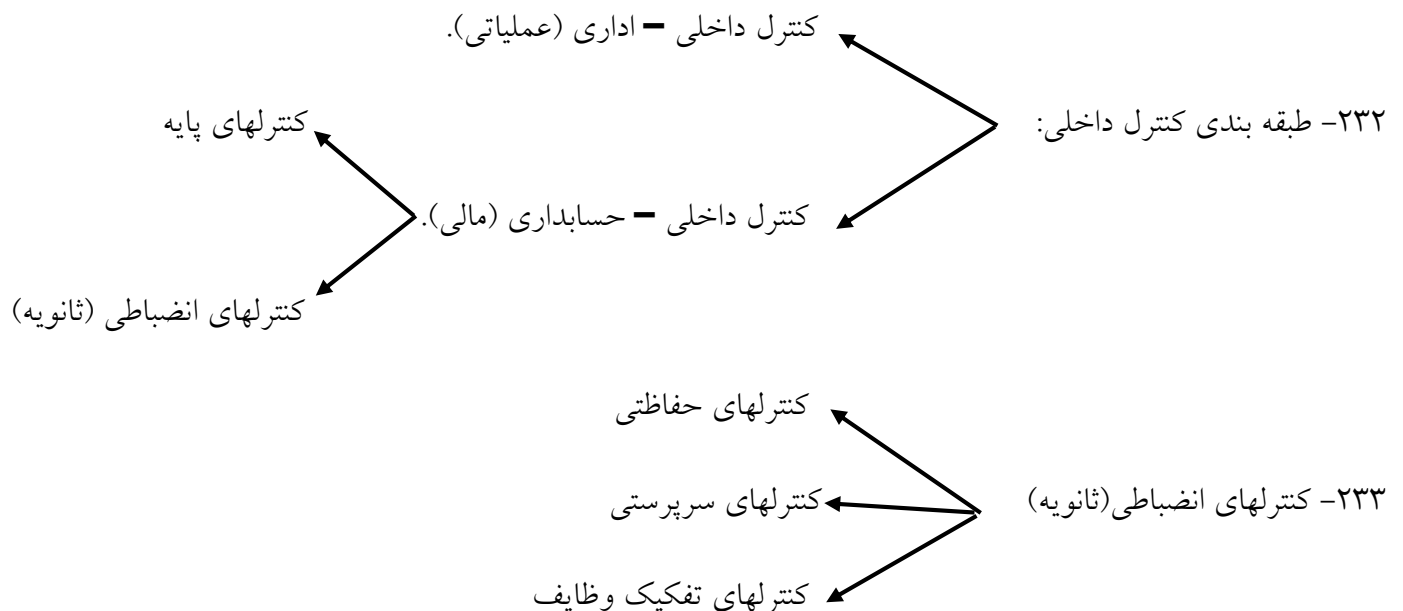
۲۲۷- اقلام تشکیل دهنده مانده های هر یک از حسابها در کاربرگ فرعی درج می شود.

۲۲۸- اطلاعات بدست آمده از طریق سندرسی، اجرای روشهای تحلیل، مشاهده عینی دارایی ها و سایر موارد صورت گرفته طبق برنامه حسابرسی، در کاربرگ فرعی منعکس می شود.

۲۲۹- از کاربرگ تجزیه و تحلیل، جهت بررسی، تشخیص و طبقه بندی کلیه اقلام بدهکار و بستانکار مندرج در یک حساب دفتر کل استفاده می شود.

۲۳۰- کاربرگی که برای اثبات ارتباط بین دو قلم کسب شده از منابع مختلف مورد استفاده قرار می گیرد، کاربرگ صورت مغایرت نامیده می شود.

۲۳۱- تقسیم کار از ارکان سیستم کنترل کیفیت یک موسسه حسابرسی است که هنگام تعیین روشها و خطمشی های کنترل کیفیت باید در نظر گرفته شود.

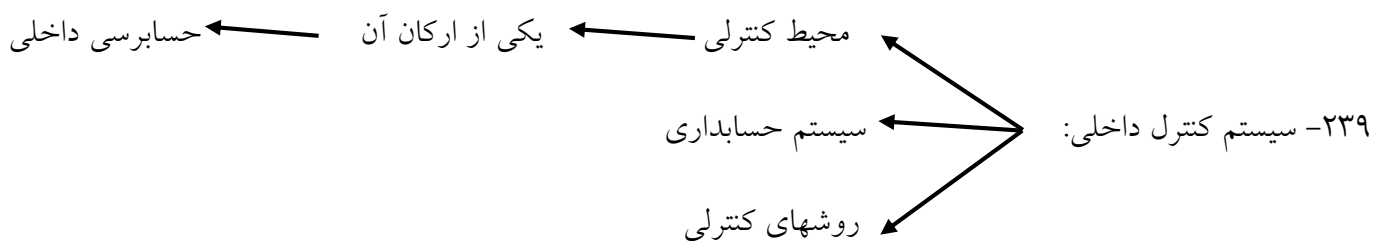
۲۳۴- بررسی همپیشگان به منظور اطمینان به کنترل کیفیت کار حسابرس انجام می شود.

۲۳۵- کنترل‌های داخلی، زمانی منجر به افزایش قابلیت اتکای مدارک حسابداری خواهد شد که افراد با تضاد منافع در تهیه آن مدارک شرکت داشته باشند.

۲۳۶- کنترل‌های پایه، کنترل‌هایی هستند که جهت حصول اطمینان از ثبت صحیح و کامل فعالیت‌های واحد تجاری استقرار می‌یابند.

۲۳۷- مشاهده عینی و شمارش دارایی‌های شرکت در فواصل زمانی، جزء کنترل‌های داخلی پایه حسابداری است.

۲۳۸- هدف از بکارگیری کنترل‌های پایه، حصول اطمینان از ثبت صحیح و کامل فعالیت‌های واحد تجاری است.

۲۴۰- مسئول نظارت بر فرآیند تهیه گزارش‌های مالی کمیته حسابرسی است.

۲۴۱- مالکیت کاربرگهای حسابرسی متعلق به حسابرسان می‌باشد.

۲۴۲- رسیدگی به صورتهای مالی شرکتهای سهامی عام طبق قوانین تجاری توسط بازرس قانونی منتخب مجمع عمومی صاحبان سهام صورت می‌گیرد.

➤ نکات مهم درمورد وجه تمایز حسابرس داخلی و حسابرس مستقل:

وجه تمایز	حسابرس داخلی	حسابرس مستقل
مرجع انتخاب	بالاترین مقام اجرایی شرکت	مجمع عمومی صاحبان سهام
هدف	کمک به مدیریت	اظهارنظر نسبت به صورت های مالی
وظیفه	ارزیابی موثر بودن کنترل داخلی	کسب مدارک صحیح جهت اظهارنظر
محدوده وظایف	نامحدود	محدود به موضوع قرارداد
مدت رسیدگی	نامحدود و مستمر	محدود به قرارداد
محصول فعالیت	گزارش به مدیریت دستگاه	گزارش به مجمع عمومی صاحبان سهام
نوع گزارش	بررسی سیستم کنترل داخلی	اظهارنظر نسبت به کلیت صورت های مالی

۲۴۳- خطر حسابرسی یعنی احتمال اینکه حسابرس نسبت به صورتهای مالی حاوی اشتباه یا تحریف بااهمیت، نظر حرفه‌ای نامناسب اظهار کند.

۲۴۴- سهل انگاری حسابرس یعنی انجام ندادن وظایف برطبق استانداردهای حرفه‌ای به عبارت دیگر اعمال نکردن مراقبت‌های حرفه‌ای.

۲۴۵- منظور از قصور حسابرس، بی‌توجهی عمده نسبت به استانداردهای حسابرسی است.

۲۴۶- طبق استاندارد ۲۴۰ حسابرسی، هرگونه اقدام عمدی توسط یک یا چند نفر از مدیران اجرایی، ارکان راهبری، کارکنان، یا اشخاص ثالث، که متضمن فریبکاری برای برخورداری از مزیتی ناروا یا غیر قانونی است تقلب نامیده می‌شود.

۲۴۷- تقلب یعنی تحریف حقایق بااهمیت از عمد:

دستکاری و جعل و تغییر اسناد و مدارک.
ثبت معاملات بدون مدارک مثبت (معاملات صوری).
به کارگیری نادرست رویه‌های حسابداری (عمدی).
سوء استفاده از دارایی‌ها.

۲۴۹- معیار سنجش کار حسابرسی، استاندارد حسابرسی است.

۲۵۰- حسابرسی رعایت جزء لاینفک حسابرسی مالی است.

۲۵۱- اشتباه یعنی هرگونه خطای سهوی در صورتهای مالی:

اشتباهات محاسباتی.
نادیده گرفتن حقایق موجود یا برداشت نادرست از آنها.
بکارگیری نادرست رویه‌های حسابداری (سهوی)

۲۵۲- استقلال حسابرس یعنی کشف تحریفات بااهمیت در گزارشگری مالی و بیان آن در گزارش حسابرسی.

۲۵۳- هدف حسابرسی عملکرد یک واحد تجاری: تعیین میزان کارایی و اثربخشی و صرفه اقتصادی در اداره واحد تجاری.

۲۵۴- استاندارد حسابرسی مقرر می‌دارد که حسابرسان نارسایی موجود در سیستم کنترل داخلی صاحبکار را شناسایی و مستند کنند.

۲۵۵- ثبت ساختار کنترل داخلی صاحبکار توسط حسابرس به منظور تحقق برنامه ریزی کار حسابرسی صورت می‌پذیرد.

۲۵۶- خطر ذاتی یعنی احتمال رخ دادن یک اشتباه یا تحریف بااهمیت در مانده یک حساب یا گروه معاملات با فرض اینکه برای آن، کنترل داخلی وجود نداشته باشد.

۲۵۷- خطر ذاتی باید در مرحله برنامه ریزی ارزیابی شود.

۲۵۸- خطر کنترل یعنی احتمال رخ دادن یک اشتباه یا تحریف بااهمیت در مانده یک حساب یا گروه معاملات با فرض اینکه ساختار کنترل داخلی شرکت نتواند از وقوع آنها جلوگیری کند.

۲۵۹- خطر حسابرسی مستقل از برآورد خطر کنترل، برآورد خطر کنترل عدم کشف برای ادعاهای مندرج در صورت های مالی می باشد.

۲۶۰- هرچه کنترل داخلی جامع تر و کامل تر باشد خطر کنترل پایین تر ارزیابی خواهد شد.

۲۶۱- خطر عدم کشف یعنی احتمال خطر اینکه روشهای رسیدگی حسابرسان سبب شود به این نتیجه برسند که اشتباه یا تحریف بااهمیتی در مانده حساب مورد رسیدگی یا گروه معاملات وجود ندارد، درحالی که حساب مزبور در واقع دارای اشتباه یا تحریف بااهمیت است.

۲۶۲- خطر عدم کشف به طور مستقیم به مؤثر بودن روشهای رسیدگی حسابرسان مربوط است، در حالیکه خطر ذاتی و خطر کنترل متأثر از صاحبکار و محیط کار آن بوده و مستقل از حسابرسی صورت های مالی در محیط صاحبکار وجود دارند. (سراسری ۹۱ و ۹۲ و ۹۳)

۲۶۳- هدف حسابرس مستقل از برآورد عدم کشف تعیین حجم نمونه می باشد. (سراسری ۹۴)

۲۶۴- حفظ نگرش تردید حرفه‌ای مستلزم ارزیابی نقادانه و مستمر این موضوع است که آیا اطلاعات و شواهد حسابرسی کسب شده نشانه وجود تحریف بااهمیت ناشی از تقلب می باشد یا خیر.

۲۶۵- هدف از بررسی رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه توسط حسابرس مستقل، ارزیابی آثار رویدادهای بعد از تاریخ ترازنامه بر صورت های مالی و گزارش حسابرسی می باشد.

۲۶۶- ارزش هر مدارک کتبی به عنوان شواهد حسابرسی به محل ایجاد آن بستگی دارد.

در سطح صورت های مالی (در سطح واحد مورد رسیدگی).

۲۶۷-برآورد خطر ذاتی:

در سطح مانده حسابها و گروه های معاملات.

۱- صلاحیت و آموزش فنی.

۲- استقلال رأی.

۳- اعمال مراقبتهای حرفه‌ای مستلزم بررسی

دقیق کارهای انجام شده در هریک از سطوح سرپرستی.

۱- استانداردهای عمومی:

۱- برنامه ریزی کافی و سرپرستی.

۲- کسب شناخت کافی از ساختار کنترل داخلی.

۳- کسب شواهد کافی و قابل اطمینان.

۲۶۸- انواع استانداردهای حسابرسی:

۲- استاندارد اجرای عملیات:

۱- طبق استانداردهای حسابداری بودن یا نبودن صورتهای مالی.

۲- کفایت افشاء و اظهارنظر درباره کلیت صورت های مالی.

۳- تعیین موارد عدم رعایت یکنواختی.

۳- استاندارد های گزارشگری:

۱- کسب شناخت از سیستم کنترل داخلی صاحبکار و تشریح آن در کاربرگ های حسابرسی.

۲- برآورد اولیه خطر کنترل و طراحی آزمون های اضافی کنترل ها.

۳- اجرای آزمون های رعایت روشها و آزمون های اضافی کنترل ها.

۴- برآورد نهایی خطرکنترل و طراحی آزمون های محتوا.

۲۶۹- مراحل ارزیابی سیستم کنترل داخلی

صاحبکار توسط حسابرسان:

مدارکی که در خارج سازمان صاحبکار تهیه شده و مستقیماً برای حسابرس ارسال می شود: تأییدیه ح دریافتی - تأییدیه وکلای حقوقی.

مدارکی که در خارج سازمان صاحبکار تهیه شده و توسط صاحبکار نگهداری می شود: صورتحساب بانکی - فاکتورهای فروشندگان.

مدارکی که در درون سازمان صاحبکار تهیه و نگهداری می شود به کفایت کنترلهای داخلی بستگی دارد: اسناد حمل - رسیده‌های انبار.

۲۷۰- اعتبار مدارک کتبی:

دریافت شواهد از خارج کشور.
سیستم کنترل داخلی قوی.
تحصیل بدون واسطه شواهد.
کسب اطلاعات اضافی در تأیید شواهد اولیه.

قابل اطمینان... معیار سنجش کیفیت است... اصولاً به معتبر بودن و مربوط بودن بستگی دارد:

۲۷۱- شواهد:

قابلیت اطمینان شواهد حسابرسی.
اهمیت اقلام مورد رسیدگی.
برآورد حسابرس از ماهیت و میزان خطر ذاتی و خطر کنترل.

قابل کفایت... معیار سنجش کمیت است (سراسری ۹۳) به قضاوت حسابرس بستگی دارد:

۲۷۲- زمان بندی اجرای روش های تحلیلی:

- ۱- در مرحله برنامه ریزی ... به منظور کسب شناخت از فعالیت واحد مورد رسیدگی (سراسری ۹۲ و ۹۴)
- ۲- در جریان رسیدگی ... به عنوان آزمون محتوا.
- ۳- در مرحله بررسی نهایی کار حسابرس ... به منظور نتیجه گیری کلی حسابرس درباره انطباق کلیت صورت های مالی با شناخت وی از واحد مورد رسیدگی.

۲۷۳- اجرای روشهای تحلیلی در مرحله برنامه ریزی و بررسی نهایی کار حسابرسی الزامی و در سایر مراحل حسابرسی اختیاری است.

۱- نمونه گیری آماری ... با استفاده از تکنیکهای آماری تعیین می شود.

۲۷۴- نمونه گیری:

۲- نمونه گیری غیر آماری ... بر اساس قضاوت حرفه ای حسابرسان تعیین می شود.

۲۷۵- میزان و حجم کاربرگ های حسابرسی به قضاوت حرفه ای حسابرس بستگی دارد

خطر اتکای کمتر از واقع بر سیستم کنترل داخلی کارایی.

۲۷۶- خطر نمونه گیری در آزمون کنترلها:

خطر اتکای بیش از واقع بر سیستم کنترل داخلی اثربخشی.

خطر رد کردن نادرست کارایی.

خطر پذیرش نادرست اثربخشی.

۲۷۸- در حسابرسی صورتهای مالی، بررسی تحلیلی مورد استفاده در برنامه ریزی حسابرسی، برشناخت و تشخیص ویژگی های مالی فعالیت واحد تجاری تأکید دارد. (سراسری ۹۲)

۲۷۹- حسابرسی به منظور ارزیابی زیانهای احتمالی:

- بررسی صورت جلسات هیأت مدیره تا تاریخ تکمیل رسیدگی ها.
- دریافت تأییدیه از وکیل حقوقی شرکت. (سراسری ۹۴)
- دریافت تأییدیه از بانک های طرف معامله شرکت.
- دریافت تأییدیه از موسسات مالی اعتباری طرف معامله.
- دریافت تأییدیه مدیران مبنی بر افشای تمام بدهیها در صورتهای مالی.

۲۸۰- روش میانبر (کات آف) یعنی تجزیه و تحلیل و بررسی معاملات طی چند روز آخر سال مورد رسیدگی و چند روز بعد از سال مورد رسیدگی.

۲۸۱- سیاست کنترل کیفیت:

- برای هر موسسه حسابرسی:
- الزامات حرفه ای.
- مهارت و صلاحیت حرفه ای.
- تقسیم کار.
- نظارت.
- مشاوره.
- پذیرش و حفظ صاحبکار.
- کنترل و بازبینی.

۲۸۲- روش میانبر یا آزمون انقطاع زمانی هدف آن رعایت اصل تطابق است.

در سطح هرکار حسابرسی:

- هدایت ... از ابزارهای مهم هدایت: برنامه های حسابرسی. بودجه های زمانی. طرح کلی حسابرسی.
- سرپرستی.
- بررسی کار.

۲۸۳- هدف آزمون رعایت کشف موارد عدم رعایت کنترل داخلی می باشد، هدف مهم و واقعی از اجزای آزمون رعایت، ارزیابی کارایی عملیاتی سیستم کنترل داخلی است. (سراسری ۹۴)

۲۸۴- یک حسابرس با مطالعه تراز آزمایشی از روی عدم تغییر موجودی ابتدای سال تشخیص می دهد که روش حسابداری موجودیهای جنسی شرکت ادواری یا دائمی است.

۲۸۵- حسابرس با توجه به وقوع مستمر زیانهای هنگفت روی داراییهای برکنار شده ممکن است به این نتیجه برسد که ذخیره استهلاک کافی در نظر گرفته نشده است.

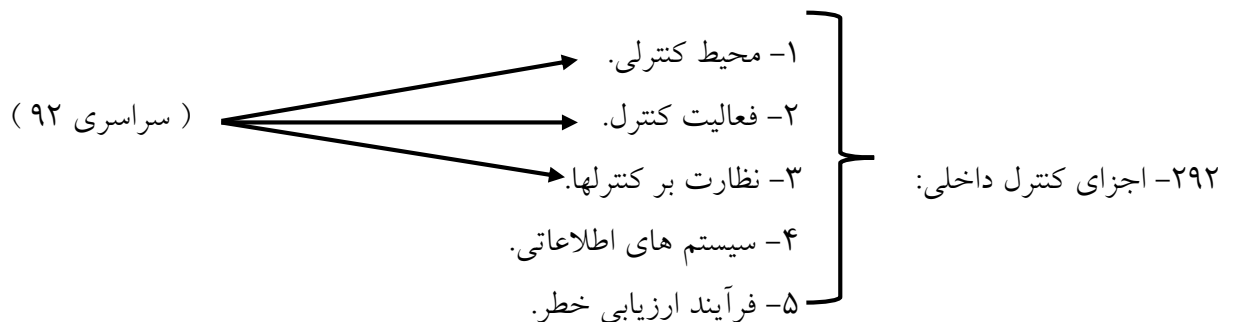
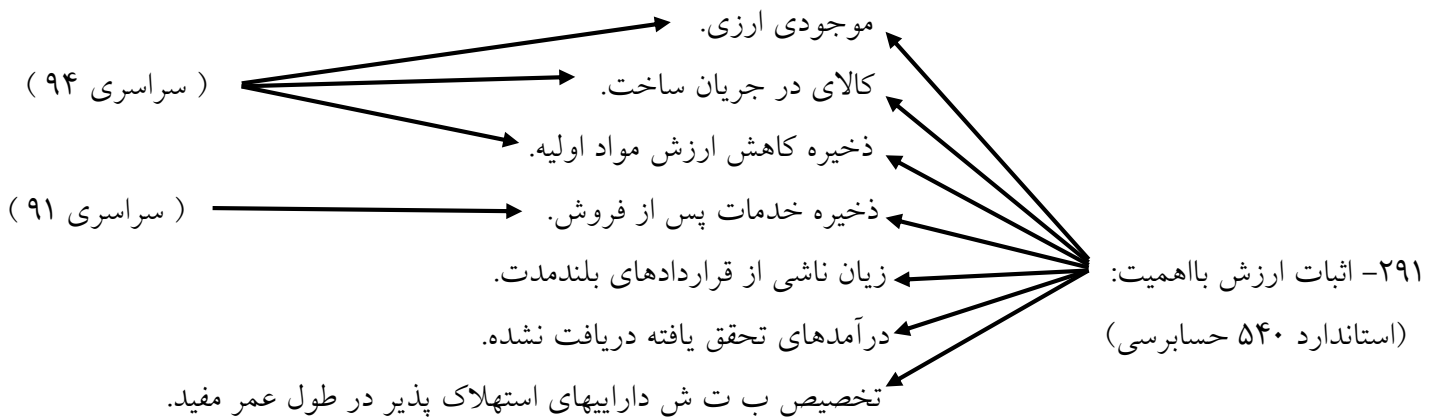
۲۸۶- در حسابرسی صورت های مالی، حسابرسان مستقل مدارک و مستندات و کاربرگ های رسیدگی به حسابهای هر سال را در پرونده های جاری هر سال و دائمی برحسب مورد قرار می دهند. (سراسری ۹۳)

۲۸۷- روش آزمون معاملات فروش نسیه احتمال دارد که قبل از تاریخ ترازنامه انجام شود. (سراسری ۹۳)

۲۸۸- ارزیابی طراحی مناسب کنترل های داخلی قبل از تاریخ ترازنامه انجام می شود. (سراسری ۹۴)

۲۸۹- بانجام آزمون رعایت اثربخشی کنترل های داخلی واحد مورد رسیدگی توسط حسابرس مشخص می گردد. (سراسری ۹۳)

۲۹۰- در اظهار نظر عدم اظهار نظر بند مسئولیت حسابرس از شکل استاندارد تغییر می کند. (سراسری ۹۳)

- ۱- پایبندی به صلاحیت.
۲- نمودار سازمانی. (سراسری ۹۴) →
۳- مشارکت هیأت مدیره.
۴- تعیین مسئولیتها.
۵- روشهای منابع انسانی.
۶- ترویج داخلی اخلاق.
۷- نگرش مدیریت
- ۲۹۳- اجزای محیط کنترلی:

۲۹۴- روشهای حسابرسی در جمع آوری و تحلیل شواهد مرتبط با صورتهای مالی، حسابرسی را از حسابداران متمایز می سازد.
(سراسری ۹۴)

- تغییر محیط عملیاتی (تغییر فعالیت)
کارکنان جدید.
سیستم اطلاعاتی جدید.
محصول جدید.
فناوری جدید.
رشد سریع.
تجدید ساختار شرکت.
استاندارد جدید.
- ۲۹۵- اجزای فرآیند ارزیابی خطر:

۲۹۶- در هنگام حسابرسی اثبات ارزش موجودی نقد نزد بانک در پایان سال اهمیتی ندارد. (سراسری ۹۳)

- وارسی.
پرس و جو.
مشاهده و نظارت.
- (سراسری ۹۳) →
- ۲۹۷- آزمون رعایت:

۲۹۸- مستندات حسابرسی شامل روش های حسابرسی استفاده شده و آزمونهای انجام شده برای کسب شواهد می باشد.
(سراسری ۹۴)

۲۹۹- آزمون امضای چکها جزء آزمون کنترل ها می باشد. (سراسری ۹۴)

۳۰۰- در صورتی که صاحبکار، یکی از اصول و رویه های حسابداری خود را نسبت به سال گذشته تغییر داده باشد اما این تغییر با اهمیت نبوده هیچ اشاره ای به این تغییر در گزارش حسابرسان نمی شود. (سراسری ۹۴)

۳۰۱- طبق استاندارد ۲۵۰ حسابرسی، مسئولیت کسب اطمینان از انجام عملیات واحد تجاری طبق قوانین و مقررات، شامل رعایت قوانین و مقرراتی که مبالغ و موارد افشا در صورتهای مالی واحد تجاری را تعیین می کنند، به عهده مدیران اجرایی، با نظارت ارکان راهبری، است.

۳۰۲- طبق استاندارد ۲۵۰ حسابرسی، تشخیص نهایی اینکه آیا یک فعل یا ترک فعل به خصوص از مصادیق عدم رعایت است، با مراجع ذیصلاح قانونی است.

۳۰۳- طبق استاندارد ۲۰۰ حسابرسی، اظهارنظر حسابرس، به چارچوب گزارشگری مالی و قوانین و مقررات مربوط بستگی دارد.

۳۰۴- طبق استاندارد ۲۰۰ حسابرسی، ارکان راهبری : شخص (اشخاص) یا سازمان (سازمانهای) مسئول نظارت بر هدایت راهبردی و تعهدات مرتبط با پاسخگویی واحد تجاری است. این نظارت، شامل نظارت بر فرایند گزارشگری مالی است. در اغلب واحدهای تجاری منظور از این اصطلاح، هیأت مدیره است، لیکن بسته به ساختار تشکیلاتی و حقوقی واحد تجاری، ممکن است شامل هیأت امناء، هیأت عامل یا سایر ارکان مشابه باشد.

۳۰۵- طبق استاندارد ۲۰۰ حسابرسی، چارچوب گزارشگری مالی مربوط : چارچوب گزارشگری مالی که توسط مدیران اجرایی و در موارد مقتضی، ارکان راهبری واحد تجاری برای تهیه صورتهای مالی انتخاب شده و با توجه به ماهیت واحد تجاری و هدف صورتهای مالی، قابل پذیرش است یا به موجب قانون یا مقررات الزامی شده است.

۳۰۶- طبق استاندارد ۲۰۰ حسابرسی، خطر حسابرسی تابعی از خطر تحریف بااهمیت و خطر عدم کشف است.

۳۰۷- طبق استاندارد ۲۰۰ حسابرسی، حفظ تردید حرفه ای در تمام مراحل حسابرسی الزامی است.

۳۰۸- طبق استاندارد ۲۰۰ حسابرسی، اعمال قضاوت حرفه ای در تمام مراحل حسابرسی ضروری است

۳۰۹- طبق استاندارد ۲۰۰ حسابرسی، حسابرس ممکن است در مورد صورتهای مالی که عاری از تحریف بااهمیت است، اظهارنظر نادرست (مشروط یا مردود) ارائه کند. در استانداردهای حسابرسی این خطر به دلیل بی اهمیت بودن، جزء خطر حسابرسی محسوب نمی شود. بعلاوه، خطر حسابرسی یک اصطلاح فنی است که به فرآیند حسابرسی مربوط است و به خطرهای کسب و کار حسابرس در ارتباط با حسابرسی صورتهای مالی مانند زیان ناشی از دعاوی حقوقی، تخریب وجهه حسابرس یا سایر رویدادهای نظیر آن، مربوط نمی شود.

۳۱۰- طبق استاندارد ۲۰۰ حسابرسی، استانداردهای حسابرسی معمولاً به خطر ذاتی و خطر کنترل به صورت مجزا از یکدیگر اشاره نمی‌کند، بلکه به ارزیابی ترکیبی "خطرهای تحریف بااهمیت" می‌پردازد.

۳۱۱- طبق استاندارد ۲۰۰ حسابرسی، در استانداردهای حسابرسی، مالک یک واحد تجاری کوچک که به طور مستمر درگیر اداره واحد تجاری است، "مدیر- مالک" نامیده می‌شود.

۳۱۲- طبق استاندارد ۳۰۰ حسابرسی، هدف حسابرس این است که کار حسابرسی چنان برنامه‌ریزی گردد که به گونه‌ای اثربخش انجام شود.

۳۱۳- طبق استاندارد ۳۰۰ حسابرسی، برنامه‌ریزی مرحله‌ای مجزا از یک کار حسابرسی نیست، بلکه فرایندی مستمر و پویاست که غالباً پس از گذشت مدت زمان کوتاهی از تکمیل کار حسابرسی قبلی (یا همزمان با آن) آغاز می‌شود و تا زمان تکمیل کار حسابرسی جاری، ادامه می‌یابد.

۳۱۴- طبق استاندارد ۳۲۰ حسابرسی، حسابرس هنگام تدوین طرح کلی حسابرسی باید سطح اهمیت را برای صورتهای مالی به عنوان یک مجموعه واحد تعیین کند.

۳۱۵- طبق استاندارد ۳۲۰ حسابرسی، هدف کلی حسابرس عبارت است از کسب اطمینان معقول درباره این موضوع که آیا صورتهای مالی به عنوان یک مجموعه واحد عاری از تحریف بااهمیت ناشی از تقلب یا اشتباه است یا خیر.

۳۱۶- طبق استاندارد ۳۲۰ حسابرسی، در شرایطی که سود قبل از مالیات ناشی از عملیات در حال تداوم یک واحد تجاری همواره با سود حقیقی آن تفاوت داشته باشد (به عنوان مثال، در مواردی که یک مدیر- مالک، بخش عمده‌ای از سود قبل از مالیات را به صورت حقوق و مزایا برداشت نماید) معیار دیگری (مانند سود قبل از حقوق و مزایا و مالیات) می‌تواند مناسب‌تر باشد.

۳۱۷- طبق استاندارد ۳۳۰ حسابرسی، آزمون محتوا: روشهای حسابرسی طراحی شده به منظور کشف تحریفهای بااهمیت در سطح ادعاها. (آزمونهای محتوا) شامل موارد زیر است:

الف: آزمون جزئیات گروههای معاملات، مانده حسابها، و موارد افشا،

ب: روشهای تحلیلی.

۳۱۸- طبق استاندارد ۳۳۰ حسابرسی، آزمون کنترلها: روشهای حسابرسی طراحی شده به منظور ارزیابی اثربخشی کارکرد.

۳۱۹- طبق استاندارد ۳۳۰ حسابرسی، اگر حسابرس نتواند شواهد حسابرسی کافی و مناسب کسب کند باید نسبت به صورتهای مالی، نظر مشروط یا عدم اظهارنظر ارائه کند.

۳۲۰- طبق استاندارد ۳۱۵ حسابرسی، کسب شناخت از واحد تجاری و محیط آن، شامل کنترلهای داخلی (که از این پس به عنوان "شناخت واحد تجاری" نامیده می شود)، فرایندی مستمر و پویا برای گردآوری، به روز رسانی و تحلیل اطلاعات در جریان حسابرسی است.

۳۲۱- طبق استاندارد ۳۱۵ حسابرسی، کنترلهای داخلی، صرف نظر از میزان اثربخشی آنها، تنها می توانند اطمینانی معقول از دستیابی به اهداف گزارشگری مالی برای واحد تجاری فراهم کنند.

۳۲۲- طبق استاندارد ۳۱۵ حسابرسی، محیط کنترلی به تنهایی از وقوع یک تحریف بااهمیت، پیشگیری یا آن را کشف و اصلاح نمی کند.

۳۲۳- طبق استاندارد ۳۱۵ حسابرسی، فعالیتهای کنترلی، سیاستها و روشهایی است که به کمک آن از اجرای دستورات مدیران اجرایی اطمینان حاصل می شود.

۳۲۴- طبق استاندارد ۲۴۰ حسابرسی، مسئولیت اصلی پیشگیری و کشف تقلب بامدیران اجرایی و ارکان راهبری واحد تجاری است.

۳۲۵- طبق استاندارد ۲۴۰ حسابرسی، حسابرسی که کار حسابرسی را طبق استانداردهای حسابرسی انجام می دهد، مسئول کسب اطمینان معقول نسبت به عاری بودن صورتهای مالی به عنوان یک مجموعه واحد از تحریف بااهمیت ناشی از تقلب یا اشتباه است.

۳۲۶- طبق استاندارد ۲۴۰ حسابرسی، خطر عدم کشف تحریفهای بااهمیت ناشی از تقلب، بیشتر از خطر عدم کشف تحریفهای بااهمیت ناشی از اشتباه است.

۳۲۷- طبق استاندارد ۲۴۰ حسابرسی، خطر عدم کشف تحریف بااهمیت ناشی از تقلب مدیران اجرایی بیشتر از خطر تحریف بااهمیت ناشی از تقلب کارکنان است.

۳۲۸- طبق استاندارد ۲۴۰ حسابرسی، حفظ نگرش تردید حرفه ای مستلزم ارزیابی نقادانه و مستمر این موضوع است که آیا اطلاعات و شواهد حسابرسی کسب شده نشانه وجود تحریف بااهمیت ناشی از تقلب می باشد یا خیر.

۳۲۹- طبق استاندارد ۲۴۰ حسابرسی، اطلاع رسانی حسابرس به ارکان راهبری ممکن است به صورت شفاهی یا کتبی باشد.

۳۳۰- چنانچه مدیران اجرایی یا ارکان راهبری، حسابرس را از کسب شواهد حسابرسی کافی و مناسب برای ارزیابی وقوع یا احتمال وقوع موارد عدم رعایتی که ممکن است اثر بااهمیتی بر صورتهای مالی داشته باشد باز دارند، وی باید به دلیل وجود محدودیت در دامنه رسیدگی، طبق استاندارد ۷۰۵، نسبت به صورتهای مالی نظر مشروط یا عدم اظهارنظر ارائه کند.

۳۳۱ - چنانچه حسابرس به این نتیجه برسد که موارد عدم رعایت، اثری بااهمیت بر صورتهای مالی دارد و به حد کافی در صورتهای مالی منعکس نشده است، باید طبق استاندارد ۷۰۵، اظهارنظر مشروط یا مردود ارائه کند.

پایان

بهار ۹۵